

SHIBA - nytt

NR. 16 - MARS 1997 - 8. ÅRGANG

NR. 16 - MARS 1997 - 8. ÅRGANG

SHIBA-NYTT MEDLEMSBLAD FOR SHIBA'ENS VENNER I NORGE

OBS!!

NY ADRESSE: SANDSLIMARKA 129
N-5049 SANDSLI

OBS!!

NYTT TELEFONNUMMER: 55-99 00 92
POSTGIRONUMMER. 0824 0346762

REDAKTØR: KARSTEIN THUNES (adresse som ovenfor)

INNHALDSFORTEGNELSE:

Forside: "Fujihime av Enerhaugen" med hvalper.

Foto: Christen Lang

SIDEN SIST av Karstein Thunes	SIDE 1
IMPORTPRESENTASJON XV	SIDE 2
MITT MØTE MED av Christen Lang	SIDE 3
SHIBAENS HISTORIE, DEL 3	SIDE 5
JAKTHISTORIE av Einar Eliassen	SIDE 11
NORGES MESTVINNENDE SHIBA 1996	SIDE 13
AGILITY 1996 av Venke Henning	SIDE 14
FORSLAG TIL RETNINGSLINJER FOR HVALPEFORMIDLER av Venke Henning	SIDE 17
UTSTILLINGSRESULTATER SIDEN SIST samt NYE CHAMPIONS	SIDE 18
SISTE SIDEN	SIDE 20

Vedlegg: Orientering/påmelding til Shiba-spesialen 1997, Geilo.

SIDEN SIST

Vi iler til med nytt nummer av SHIBA-NYTT, bladet ALLE venter på! "Ilingen" skyldes at vi begynner å nærme oss den store Shiba-spesial utstillingen på Geilo. Vedlagt vil du derfor finne opplysninger, samt påmeldingskjema for de som har lyst å delta på dette årlige "sleppet". Og vi håper selvsagt at DU vil, enten delta selv med din hund eller komme for å se på andre hunder og møte andre hundeeiere. Vi håper på fint vær, og garanterer at det skal bli en flott utstilling. Akita-klubben KAN dette med utstilling, og vi har bare positive inntrykk fra tidligere.

Vi er i dette nummeret av bladet kommet frem til del XV i vår serie om importpresentasjoner. Denne gang Christen Langs australske import "FUYU". At han også er en skikkelig "rakker", kan du lese om og se av billedserien på side 3 og 4.

Vår meget interessante serie om Shibaens historie fortsetter på side 5. At det er fascinerende lesning håper jeg du er enig i. Og selv om fotografiene ikke er gode, kan man få en viss ide om hvordan hundene så ut den gang. Husk det er gamle fotografier, og vi har kopiert kopiene, så **det** tatt i betraktning ble de ikke så værst.

En jakthistorie fra Nord ført i pennen av en velskrivende Einar Eliassen, finner du på sidene 11-12. Mye en Shiba kan brukes til, spør du meg. Og allsidigheten forteller Venke Henning om på sidene 14-16. Vi har tidligere hatt stoff om Agility, så vi følger selvsagt opp og gratulerer vinnerne!

Vi har kåret årets mestvinnende Shiba i 1996, som også i fjor ble GLENDALIN BURANDE. Denne gang riktignok med meget knapp margin.

Vi har som kjent ennå ingen offisiell raseklubb for Shiba i Norge. Det er både krevende og kostbart å drive en raseklubb, og foreløpig er vi for få medlemmer til at dette kan la seg gjøre på en forsvarlig måte. Det helt store behovet for egen klubb er det vel heller ikke, så lenge vi har et slikt godt samarbeide med Norsk Akitaklubb angående den årlige utstillingen.

Men det er fra flere kanter kommet ønske om en hvalpeformidler. Venke Henning har i mange år vært NAKs hvalpeformidler, og hun har forslag til retningslinjer i saken. Disse vil du finne på side 17. Vigdis Schjelderup, som sammen med Harald er eier av agility-hundene Vabråtens Dai Myo og Fumi Aoki, har sagt seg villig til å være hvalpeformidler for Shiba. Hun driver ikke selv oppdrett, og skulle således være nøytral i en slik sammenheng.

Klubben vil sende brev til NKK, hvor vi ber om at eventuelle interesserte blir henvist til Vigdis, som vil formidle videre kontakt. Dette til glede både for de interesserte hvalpekjøpere og for oppdretterne. Det er en stor fordel å ha **en** fast person, som alle kan henvende seg til.

Vi takker Vigdis for at hun vil påta seg dette arbeidet!

Ellers avslutter vi med innkomne utstillingsresultater siden sist, samt nye champions. Siste siden er som vanlig en artig kombinasjon bilde/tekst. Vi imøteser artige bilder fra DEG til denne siden.

Så ønsker jeg deg en **RIKTIG GOD PÅSKE OG EN TRIVELIG VÅR!** Vi er tilbake om ikke så lenge. **HUSK; Send meg utstillingsresultater hvor din hund har deltatt.**

Hilsen Redaktøren

IMPORT PRESENTASJON XV

GLENDALIN FUYU SAN

(rød hannhund)

Født: 31.5.95

FAR: Japansk, Australsk Champion
TETSUO GO HOKUSETSU DAIHACHISO

MOR: Australsk Champion
GLENDALIN KYOTO

OPPDRETTER: ARTHUR LANE, AUSTRALIA

EIER: CHRISTEN LANG

TITLER: Norsk Vinner 1996

Hvalper: 3 røde tisper med GIN KURO AV ENERHAUGEN

MITT MØTE MED....

av

CHRISTEN LANG

Som leserne kanskje husker fra en tidligere artikkel i Shiba-nytt, var jeg for noen år siden i Australia på et dommeroppdrag. Der besøkte jeg Arthur Lane, som jeg tidligere har importert 3 hunder fra. Det var interessant å besøke hans kennel. Han hadde ikke mange hunder, men kvaliteten var meget god. Det var spesielt interessant for meg å få se foreldre, besteforeldre samt søsken til mine hunder.

Arthur hadde nettopp fått hjem en ny import fra Japan. Det var en rød hannhund som var japansk champion, og som senere er blitt australsk champion. Han var noe av det peneste jeg har sett, og jeg må tilføye at jeg har sett endel Shiba etter hvert. (Han er forøvrig avbildet på forsiden av forrige SHIBA-NYTT nr. 15). Han hadde også et meget trivelig temperament.

Da jeg var på besøk skulle han parres med den tispem hunden jeg syntes var den beste av de hundene Arthur hadde, og som han selv hadde oppdrettet; GLENDALIN KYOTO. En rød tisse fra dette kullet ble senere eksportert til en bekjent av meg i Sverige; Birgit Hillerby-Ericsson.

Jeg var jo selvsagt meget spent på hvordan hun utviklet seg, og fikk tilsendt bilder av henne. Birgit var selv meget godt fornøyd med hvalpen, så da jeg hørte at Arthur skulle gjenta kombinasjonen bestilte jeg en hannhund. Det kom kun to hvalper i det kullet; 1 hann og 1 tisse, og jeg syntes at jeg var meget heldig som fikk lov til å kjøpe hannhunden. Dette takket være mitt gode vennskap med Arthur gjennom mange år, da det var svært mange andre som også gjerne ville ha denne hvalpen. (Arthur driver som nevnt en liten kennel, og han har bestillinger fra hele verden på sine etterhvert meget berømte hunder.)

Mitt første møte med Fuyu foregikk på Flesland flyplass. Hvalpen var kommet før tiden, og da jeg tittet inn av vinduet på fraktavdelingen, lå han meget rolig og verdig i kassen. Det frøste som slo meg var hans vakre hode.

Det var, som vanlig når det kommer ny hvalp fra utlandet, møtt opp en mannsterk, nysjerrig mottagelseskomite for å ta imot ham. Dagen etter inviterte jeg til mottagelsesfest, og min gode venn Mathias spanderte i den anledning multer på hele selskapet. Vi har et meget godt og trivelig Shiba-miljø her i Bergen.

FUYU var meget pen når han ankom, men da han vokste til var han i en periode meget uferdig. Jeg trodde aldri at han skulle bli ferdig utviklet, men han har vært som den "stygge andungen". Idag har han utviklet seg, og ble i desember 96 norsk vinner på NKKs internasjonale utstilling i Vikingskipet.

FUYU er en meget artig skruer, noe billedserien på neste side skulle illustrere. Han er den hunden jeg har hatt, som lager mest lyder. Det kan de som kjenner ham skrive under på. Ellers har han en meget sterk personlighet. Når han ser på deg med sitt frekke oppsyn, pleier de fleste å smelte.

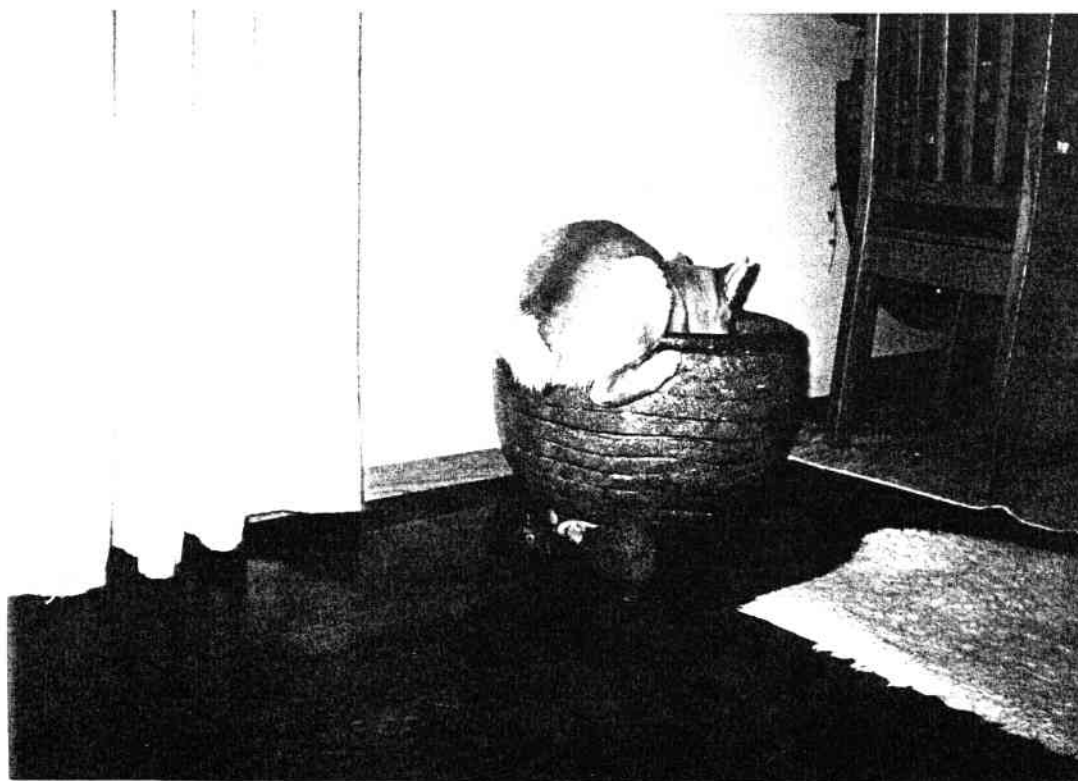
FUYU I FARTA.....

OOPPSS!
LITT AV NOEN LATRINER DE HAR
HER I LANDET, GITT....

ÆSJ...VANSKELIG Å FÅ BAKBEINA
MED SEG.....

HA. HA.
JEG TOK VISST FEIL!
DETTE ER JO INGEN DO....
JEG TREKKER MEG UBEMERKET TILBAKE.....
TJI HI....

SHIBA'ENS HISTORIE - DEL III

Som nevnt i forrige artikkel var Shibaen, som de andre variantene av den japanske hunden, blitt blandet med utenlandske hunder i begynnelsen av dette århundrede. Bare et lite antall renrasede hunder fantes. Ytterligere problemer skapte urolighetene under den andre verdenskrigen. Etter krigen herjet hvalpesyke, og mange hunder døde på grunn av manglende tilgang på vaksine.

I denne delen presenterer vi de hundene, som ble brukt for å bygge opp igjen rasen. Disse hundene ligger bak så godt som alle renrasede Shiba i dag. Betydningen av de hundene vi presenterer må ikke undervurderes. Deres arvestoff, på godt og ondt, er grunnlaget for rasens genetiske arv, og er det vi må forholde oss til når vi skal drive avl av Shiba.

Vi starter med et kull hvalper født i 1939. En rød hannhund fra dette kullet; AKA GO FUGOKU 402 har hatt en avgjørende betydning for rasen. AKA var den første Shiba i rasens nyere historie, som hadde en betydelig avls- og utstillingskarriere.

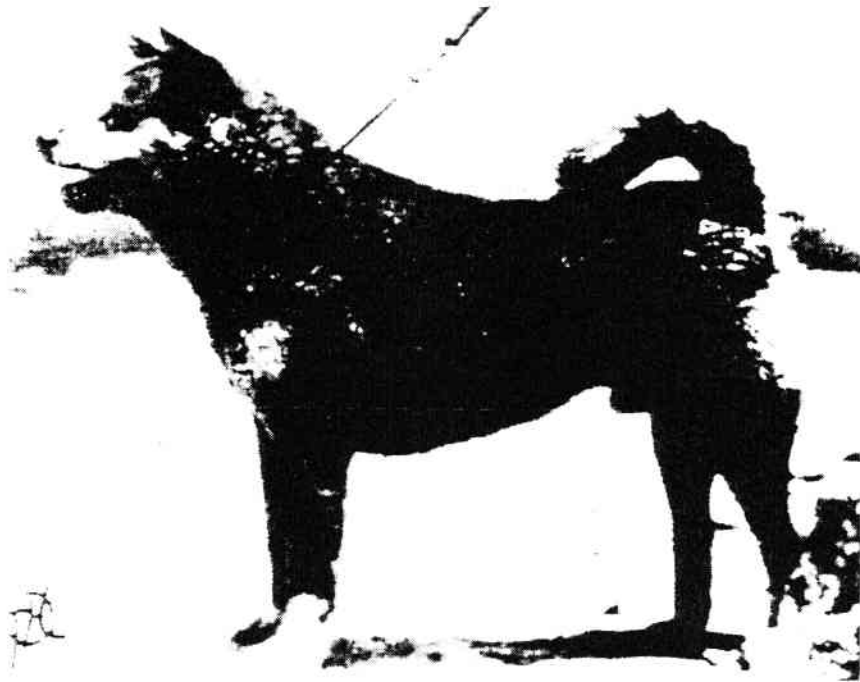
Men før vi ser nærmere på "AKA", skal vi ta for oss hva vi vet om hans foreldre. "AKA"s far; "Ishi" var født 2. november 1930 i San-in provinsen. Han var rød og målte 39,5cm. Han var etter Hisakara (også kalt Kugen) og Kochi, oppdrettet av Nobuichi Shumayama. Eieren Tsurukichi Nakamura, var en kjent ekspert på hundene fra Shimane linjene. Han skrev jevnlig om dem i japanske hundemagasiner.

Da Nakamura flyttet til Tokyo og måtte redusere sitt hundehold, ble "Ishi" solgt til Hr. Takeo Sato. På Nippos hovedutstilling i 1936, ble "Ishi" vist frem og vant en viktig premie. På denne utstillingen ble han sett av Hr. Kinji Horiuchi fra Shikoku, som ble meget imponert over ham. Hr. Horiuchi var eier av en black&tan tisper ved navn "Koro" fra Shikoku distriktet. Hun var født i september 1935, men navnet på foreldrene er ikke kjent. Hun kom fra Kochi-fjellene, og gjorde det meget bra på utstillinger. I 1938 ble hun vist på den store vårutstillingen i Kochi, hvor hun ble tredje best i rasen og vant en spesialpremie satt opp av den kjente rasespesialisten og dommeren Hr. Watanabe. Hans kritikk av henne var som følger:

"Åpenklasse tisper, meget typeriktig, meget harmonisk bygget med ekstremt bra skulptur. Denne tispens har utmerkede kvaliteter".

Da Hr. Horiuchi kjøpte "Koro" måtte han betale den etter datidens store kjøpesummen av 200 Yen til Hr. Kitamura, som var hennes tidligere eier. "Koro" ble parret med "Ishi" da hun var 3 år gammel og han 8 år. I januar 1939 ble så "Aka" og hans kullbror "Ichi Go" født. "Aka" startet sin karriere som utstillingshund da han 10 måneder gammel ble vist i Ueno parken i Tokyo på Nippos 8. hovedutstilling. På denne meget prestigepregede utstillingen, som kan sammenlignes med Crufts i England og amerikanernes Westminster utstilling, vant "Aka" en stor pokal. Hr. Ozaki, som var dommer, ga følgende kritikk:

"Dette er en ung hannhund (10 mnd. gammel), oppdrettet av et medlem, som har fått det beste fra sine foreldre. Han har faren "Ishi"s gode pelskvalitet og harmoniske helhetsinntrykk. Fra moren "Koro" har han de korrekte skrånede øynene, og han har fått hennes gode

Ishi-go

Koro-go

Fotokopiene vi her gjengir er dessverre dårlige, men vi velger likevel å publisere dem slik at leserne kan få et lite innblikk i de hundene som er opphav til dagens Shiba. Bildene er fra Nippos arkiv, og det er Yuko Salvadoris fortjeneste at de er kommet til USA. Dette takket være hennes henvendelse til Nippo, og at klubbens styre med Hr. Uki i spissen var så elskverdig å låne dem ut.

bakbenvinkling. En unghund med et klassisk Shiba-uttrykk, meget velutviklet for alderen og som viser god oppførsel i ringen. Han gir et djervt og energisk inntrykk. Har god størrelse og, selv om han skulle vokse noe, vil han sannsynligvis ikke bli for stor. Dette også utfra foreldrenes størrelse, og fordi han allerede nå er meget velutviklet. Den lille hunden har en fantastisk utstråling. Ved å kombinere ham med en tisper av lignende kvalitet vil dette kunne høyne kvaliteten i rasen. Dette er grunnen til at han idag er en av tre store vinnere ved denne utstillingen. Jeg henstiller til eieren om å ta godt vare på denne hunden, til glede for den fremtidige avlen."

Etter denne utstillingen var det mange som ønsket å benytte "Aka" til sine tisper. Det kom hunder fra hele Japan for å bli parret med ham, og han ble far til omtrent 200 kull med hvalper. En av tispene som ble parret med "Aka" var "Hana", hvis foreldres navn, i likhet med mange av datidens hunder vi ikke kjenner navnet på. (Hun skal ha haltet, hatt patella luxation eller muligens H.D.). En datter av "Aka og "Hana" fikk navnet "Beniko". Hun var en meget god representant for rasen. Senere har det vist seg at denne tispene ble den mest betydningsfulle av alle "Aka"s avkom. Hun ble parret med halvbroren (en sønn av "Aka"); "Akani", og deres sønn den røde hannhunden "Naka Go Akaishiso" er den neste i rekken av betydningsfulle avlshunder i rasens historie. Kennelnavnet Akaishiso har sin opprinnelse fra det berømte fjellet Akaishi, som betyr rød sten og ligger i Shinshu- provinsen.

"Akani" og "Beniko" var også foreldre til "Koten", "Chihaya", "Kocho", "Fuji" og "Hisamatsu". De to sistnevnte var de beste, men det er uten tvil "Naka", som har hatt størst betydning for avlen gjennom sine etterkommere.

Når vi tar for oss historien om "Naka"s liv er det i grunnen et mirakel at han overlevde og fikk reproducere seg. At han det gjorde, er et bevis på at han hadde det for rasen ønskede temperament og mot. Da han var to måneder gammel ble han sendt til Nagano distriktet av sin eier Hr. Tatsuo Nakajyo for å forbedre kvaliteten på hundene i dette distriktet. Da han var fire måneder, ble han solgt til Hr. Okeda fra Kobuse. Like etter fikk han hvalpesyke, og holdt på å dø. Han ble passet på både dag og natt, og etter tre måneder var det klart at han ville overleve.

Da han var 1 år gammel ble han overfalt av en stor blandingshund. Episoden skjedde på "Aka"s område, som han forsvarte med stort mot. Den andre hunden, som var betydelig større og sterkere, ble til slutt jaget og var da alvorlig medtatt. Det samme var "Aka", som såvidt kom fra slagsmålet med livet i behold. Det tok over en måned før han var frisk igjen etter episoden.

Etter dette artet livet hans seg mindre dramatisk. På Nippos 12. hovedutstilling i Ueno-parken i Tokyo den 17. april 1949, ble han stilt ut og vant over 97 konkurrenter. Han ble også tildelt Nippos store vandrepokal, som tilsvarende dagens "statsministerens pokal", som er den største heder en japansk hund kan oppnå. Dette var første gang en Shiba ble utstillingens beste hund, siden den prestisjefulle utstillingen ble etablert. Seieren hadde stor betydning for rasens popularitet i Japan.

"Naka" hadde en stor utstillingskarriere, men det er likevel som avlshund han fikk størst betydning. Han ble far til fem vinnere av "statsministerens pokal" (BIS på Nippos hovedutstilling). "Naka"s mest betydelige etterkommer var sønnen; "Naka ichi Go Akaishiso".

"Naka" levde til han ble 16 år. Han var gjennom hele livet et eksempel på den psykiske balanse og det mot, som er karakteristisk for den japanske hunden. Det ble sagt om ham at en hund av hans kvalitet bare dukker opp hvert 50. til 100 år.

Sønnen "Nakaichi" var resultat av en mor-sønn parring, da "Nakaichi"s mor var den før omtalte "Beniko" ("Naka"s mor).

Nakaichi-go

		Aka
	Akani	Meigetsu
Naka		Aka
	Beniko	Hana
Nakaichi		Ishi
	Aka	Koro
Beniko		unknown
	Hana	unknown

× × × ×

	Koroichi	Nakaichi
Koro		Nakakoro
	Naka Kitome	Naka
Koronaka		Naka Kisanme
	Benimaru	Nakaichi
Kurohana		Ichi Mari
	Nakaichi Hachi	(a Nakaichi daughter)
		Nakaichi
		Hachi

Etter krigen ble det innavlet mye for å bevare det beste av de hundene som overlevde. Dette ble gjort som en nødløsning fordi det var så få virkelig gode hunder tilgjengelig. Men følgende av dette er at de helseproblemer vi har i rasen i dag skyldes denne ekstreme innavl, da rasen ble gjenoppbygget. Som eksempel kan vi nevne "Ishi"s steile bakbensvinkler og "Hana"s halthet.

I sin bok Nihon Ken Hyakka, sier forfatteren Hajime Watanabe at problemene med manglende tenner kommer fra den innavl som ble foretatt før og etter andre verdenskrig. Dagens japanske oppdrettere arbeider målbevisst for å takle disse problemene fra perioden i rasens historie, da det viktigste var å bevare den renrasede, klassiske Shiba fra utryddelse.

På alle Nippos utstillinger blir hundenes tenner talt. Hunder som har tannmangel, vil aldri nå til topps. Sunnhet blir også kontrollert ved de tester hundene må gjennomgå. Rasen er i Japan i dag stort sett meget sunn. Men vi må ikke glemme arbeidet for å bevare rasens sunnhet også i fremtiden. Dette krever at oppdretterne er nøye med utvalg av avlsdyr.

"Nakaichi", som var rød, hadde en unik øreansats. Sett forfra pekte senterlinjen i øret rett opp, og sett fra siden hadde ørene den karakteristiske noe fremoverlutende stillingen. De hadde også tykt ørelær, og ga hodet et prima helhetsinntrykk. Skallen var bred og øynene ble beskrevet som følger; våkne og med et brilliant uttrykk. Snuten var godt utviklet med kraftige kjever. Han var hamonisk bygget, selv om halen var noe for stramt krøllet. Høyden var 38 cm. Han hadde en naturlig verdighet og skjønnhet, og utstrålte intelligens og mot.

"Nakaichi"s kullsøster "Nakakoro" har også hatt stor betydning som avlshund. Hun var mer livlig og skarpere enn broren. Hun var en meget typeriktig tisper, og fullt på høyde med de mestvinnende tispene på den tiden. Vi finner hennes navn i en rekke anetavler.

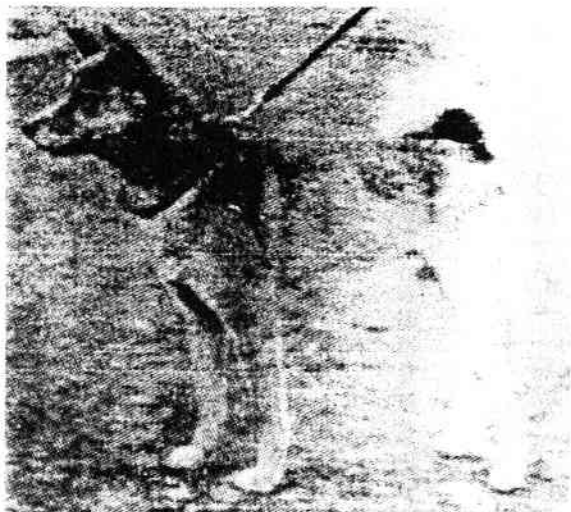
På grunn av skade i en fot "Nakaichi" fikk under et slagsmål med broren "Naka Aka", ble utstillingskarrieren hans ikke så stor som den kunne ha blitt. Han fikk likevel en førsteplass på en utstilling i Yamanashi, av den kjente raseeksperten Hr. Watanabe.

Innavlen på "Nakaichi" nådde sitt maximum på 1950-tallet. Et eksempel på denne ekstreme avlen er "Koronaka". Denne hunden var black&tan, og ble selv en betydelig avlshund. Hans anetavle viser at han kan føres tilbake til "Nakaichi" og "Naka" en rekke ganger.

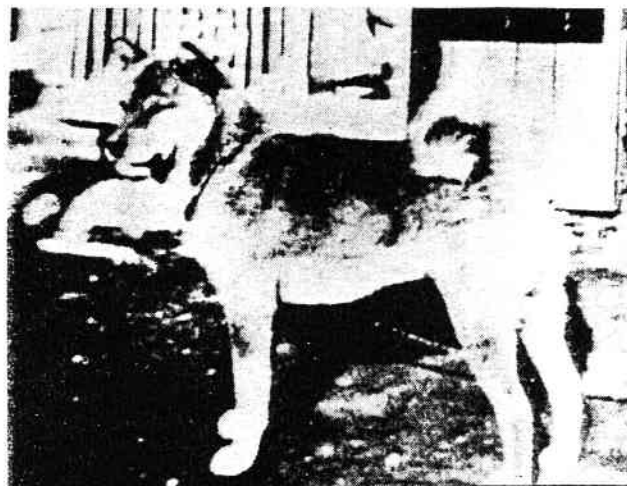
Ettersom det ble mer tilgjengelig med flere hunder av toppkvalitet, ble innavlen stadig mindre benyttet. I dag er det sjelden å finne samme hunds navn i anetavler, som går fem generasjoner tilbake. Dette fordi det i dagens Japan er så mange typelike hunder at man oppnår en jevn kvalitet på avkommet uten å måtte benytte seg av innavl.

"Ishi", "Koro", "Aka", "Naka" og "Nakaichi" så vel som "Beniko" er like viktige i Shibaens historie, som det "Kongo Go" og "Kinsho Go" er det for utviklingen av de amerikanske Akitaene. De hundene vi har i dag kan altså føres tilbake til ganske få hunder. Dette var renrasede hunder, som overlevde de vanskelige 30- og 40-årene. "Aka" og hans etterkommere, har hatt avgjørende betydning for rasen.

I neste artikkel vi vi presentere anetavler for noen av toppvinnerne, og for de viktigste avlshundene fra 60- og 70-årene. Forhåpentligvis vil vi når serien er ferdig, kunne føre dagens Shiba helt tilbake til "Aka" og de andre hundene, som er grunnlaget for den moderne Shiba.

Naka-go

Aka-go

Beniko-go

	Ishi	Hisahara
Aka	Kochi	
	unknown	
Akani	unknown	
	unknown	
Meigetsu	unknown	
	unknown	
Naka-go Akaishiso	unknown	
	Ishi	Hisahara
Aka	Kochi	
	unknown	
Beniko	unknown	
	unknown	
Hana	unknown	
	unknown	
	unknown	

Gubben på elgjakt.

Denne historien utspiller seg under elgjakta høsten -96 og jaktlaget hadde vært uten det store elgfallet i flere dager.

Den ene av våre Shibaer, Yama, hadde vært med under hele den første delen av jakta, derfor hadde jeg ikke den store lysten til å dra henne med denne formiddagen også. Nå er vi i den heldige situasjonen at vi bor så å si midt i skogen og har flere hunder å velge i mellom. Så mitt valg denne dagen ble gutten i huset, som populært kalles «Gubben». En forholdsvis storvokst Shiba på ca. 10 mnd og sønn av Yama.

Gubben har tidligere vært med på mang en skogstur, også turer der vi har møtt på skogens konge. Og jeg må bare innrømme at han viser stor interesse for elgen. Dette kommer vel av at det som oftest henger enten et skinn til tork eller at noen klauver ligger lettere henslenget rundt huset. Dette for å venne hundene til lukten av elg, den kan nemlig lukte ganske så kraftig.

Ettermiddagen utspant seg som den nord norske naturen bruker: med noen lette regnfall, noen solglimt og mye vind, noe som er normalt på denne årstiden.

Det ble trasket og gått mang en kilometer før jeg ser helt tydelige tegn på «Gubben» at noe er i gjære, som vi sier det her oppe i nord. Terrenget som vi da befant oss i kan vel kun betegnes som jungel. Meget tett vegetasjon med et granfelt som senter. Grana er utplantet her i Nord-Norge, så den plantes i tette sammenkomster som deretter tynnes senere i veksten.

Den lunefulle vinden gjorde at jeg ikke turde å gå noe nærmere innpå. Det var tydelige tegn, mange spor og i tillegg Gubbens respons. Her var flere dyr. Vi hadde på dette tidspunktet kun en kalv igjen på vår kvote.

Jeg ble sittende en stund å vente på dyras neste trekk, med en Shiba-gutt i stadig strammere sporline. Pulsen på eieren steg vel proporsjonalt med stramminga i lina. Og dermed ble noen steg tatt, som ikke skulle vært tatt.

Flokken springer ut og jeg får et glimt av noen av dyra. Gode råd er dermed dyre. Hva NÅ? En uerfaren hund, attpåtil ikke elghund. Man har ikke lange tiden på seg til å beslutte noe i denne sammenheng, så valget blir avgjørende for hva som skal skje resten av dagen. Gubben viste i alle fall sine ønsker klart og tydelig, med rykk i lina og en del ugunstige byks.

OK, jeg kobler Gubben fri, med enn noen nerver i hel spenn. Hunden tar ut etter flokken og forsvinner et øyeblikk, jeg går sakte etter. Det var helt stille i et par minutter, deretter hørte jeg noe forundret **ståløs**. Det vil si at hunden ringer inn dyra mens den halser høyt og tydelig.

En Shiba i ståløs hadde vel vært det mest perfekte blinkskudd som tenkes kan for en ivrig jeger og Shiba venn, men istedenfor kamera hang der et gevær på skuldra og derfor intet foto av dette. Og til jegerens store fortvilelse var det ingen kalver i losen denne gangen.

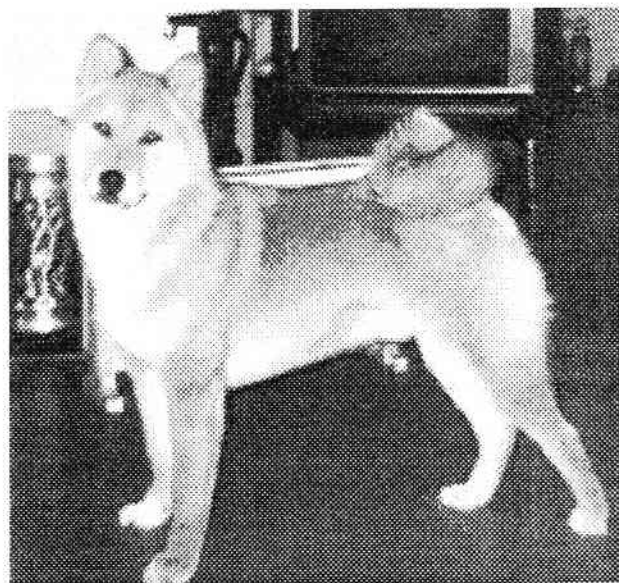
Det viste seg at dyra hadde delt seg under flukten og tre fine okser tok ut egen kurs. Disse holdt Gubben i sjakk med mye halsing og ivrige byks. I nærmere en og en halv time hadde jeg hunden i delvis los og delvis på sjekking at far var tilstede og så ut igjen. Oksene er på denne årstiden i brunst, så sannsynligvis fulgte hunden disse dyra av den grunn.

Gubben ble etterhvert innkalt og derpå koblet til lina igjen. Det må i denne sammenheng sies at han viste fine tendenser som løshund på elgjakt. Flere ganger i losen kom Gubben tilbake til meg for å rapportere noe som jeg setter stor pris på, det gjør det lettere å få kontakt med hunden, få den koblet igjen osv .

Det ble ikke elg på Gubben og far denne dagen, men en perfekt opplevelse for en liten Shiba-gutt og dens eier. Men pytt, pytt, vi har hatt mang en fin tur med gutten vår. Og det sier seg vel selv at Gubben står høyt i kurs her hjemme.

Det var mang en jaktkompis som ristet på hodet da vi solgte vår elghundtispe sommeren - 96. «Nå hadde det tørnet for Einar, ivrig elgjeger som han er» var gjennomgangstonen på dem alle sammen. Men jeg og Gubben fikk vist dem hva en Shiba er god for. Først med Yama, som er en eksellent sporhund. Deretter med Gubben som egner seg til både spor- og løshundjakt. La Gubben få noen år til på seg, så er jeg sikker på at han blir en prima «elghund».

Hilsen Einar Eliassen og «Gubben»

«GUBBEN»
Lorinis Bodhisattva

**NORGES MESTVINNENDE SHIBA 1996
og vinner av Shiba-Trofeet:**

Foto: Per Undèn

No.1. GLENDALIN BURANDE - 40 poeng

Eiere: Terje Losnes/Roar Kvittingen & Christen Lang, Bergen.

No. 2. MJÆRUMHØGDAS UTSUKUSHII - 36 poeng

Eier: Unni Hansen, Tomter.

No.3 KENJI OGIVARA - 29 poeng

Eier: Venke & Preben Henning, Oslo

Vi gratulerer vinnerne!!

Agility 1996

Agilitysporten er i rask utvikling, Nye regler som tilpasses de internasjonale reglene kommer år for år. Flere nordmenn reiser med sine hunder for å delta rundt i Europa og noen gjør det godt. Som sikkert noen la merke til ble det arrangert Nordisk Mesterskap i agility i Vikingskipet på Hamar under NKK's stevne i november. De norske lagene vant for første gang i historien.

GRATULERER !!!! Landslaget. NORDISKE VINNERE 1996

Så over til shibaene, en rase det blir lagt merke til innen sporten, men som bruker litt lenger tid på å bli stabile på banen enn de mer tradisjonelle rasene. Men vi er på gang.

Sluttresultater for Shibarasen 1996:

Klasse A1

Fumi Aoki:

Dato	Sted	Feil	Plass	Total
17/2-96	Moelv	5	3 oppr 1	8
26/5-96	Hunderfossen	5	1 oppr 2	6
17/8-96	OODK,Oslo	10	1	11
6/9-96	Sør-Rogaland	10	1	11
7/9-96	NKK,Stavanger	0	3 oppr 3	3
Sammenlagt kl. 1				17 poeng

Med sine tre opprykkplasseringer gikk Fumi opp i kl..2 **GRATULERER !!!!!**
Se opp for denne hunden, hvis eieren holder motivasjonen oppe på hund og fører vil jeg spå dem en fremtid blant eliteskiktet innen Norsk Agility i løpet av det neste halvannet året.

Kenji Ogivara:

Dato	Sted	Feil	Plass	Total
28/4-96	Sandefjord bbk	0	1 oppr 1	1
7/9-96	NKK,Stavanger	2	1 oppr 2	2
19/10-96	Nes hk	49,9	12	61,9
7/12-96	Gjøvik hk	0	2 oppr 3	2
Sammenlagt kl 1 (tre tellende stevner)				5 poeng

Skinnet kan bedra, etter å ha hatt utallige diskvalifikasjoner, og norgesrekord i feil (tror jeg) denne sesongen trår Kenji til på årets siste stevne. Etter resultatene å dømme er han en vinn eller forsvinn hund. Han stikker av med seieren i klasse 1 og har klore seg opp i kl 2. **GRATULERER !!!!!**

Kenji Ogivara
vinner dermed vandrepisen for Shiba i kl 1.

Vi rakk ikke få bilde av vinnerne i år, men
bringer i stedet bilde av en tidligere vinner; VABRÅTENS DAI ICHI
sammen med matmor Venke Henning.

Resultater kl. A3

Her kjemper våre shibaer med de beste i landet, tidene er stramme og reisene mange rundt om i landet.

Vabråtens Aka Dai Myo :

Dato	Sted	Feil	Plass	Total
	Tønsberg	0	6	6
26/5-96	Østfoldhallen	12,6	8	20,6
4/8-96	NTK.Fredrikstad	37,9	15	52,9
6/9-96	Sør-Rogaland	19,9	3	22,9
7/9-96	NKK.Stavanger	15,1	8	23,1
19/10-96	Nes hk	2,2	7	9,2
Sammenlagt kl 3 (tre tellende stevner)				SUM 35,8

Vabråtens Dai Ichi:

Dato	Sted	Feil	Plass	Total
17/1-96	Moelvhallen	0	9	9
4/5-96	Haugesund	24,8	2	26,8
25/5-96	Hunderfossen	24,3	15	39,3
29/6-96	Kristiansand	51	18	69
17/8-96	OODK, Oslo	53,9	22	75,9
7/9-96	NKK.Stavanger	0	2+agcert	2 NM kvalifisering
Sammenlagt kl 3 (tre tellende stevner)				SUM 37,8
NM 96 fikk hun en flott 6.plass sammenlagt med 1,7 feil				

Tiltross for sine svært varierende resultater har det vært to svært store begivenheter med Ichi denne sesongen. Hun klarte å kvalifisere seg til NM-individuelt, og fikk en fin plassering der. Dessuten Shibarasens første agilitycertifikat og det var et NKK-agilitycert. **GRATULERER !!!!!**

Resultatene har også i år hvert svært varierende, men moro har det vært. Myo og Ichi kvalifiserte seg lagmessig til NM, men i år nådde vi ikke opp. Med mye sosialt før, etter og under stevnene holder vi humøret oppe. Dere vil nok finne oss på stevnene neste år også. Lurer dere på noe innen agility så bare spør oss.

Myo har vist seg som en hard konkurrent, og i år har han slått ut fjorårets vinner.

Vabråtens Aka Dai Myo

SOM ÅRETS BESTE

SHIBA-AGILITYHUND

Forslag til retningslinjer for valpehenviser:

Det skal gis skriftlig beskjed til valpehenviser om følgende :

- **Oppdretter/eiers : Navn, Adresse og Telefon.**
- **Parringsdato/ fødselsdato.**
- **Navn på hundene som er parret + ev. antall valper i kullet.**
-

+ Valpehenviser har kun til oppgave å gi opplysninger om ovenfornevnte fakta angående valpekullene.

+ Parringen melder inn så snart som mulig SKRIFTLIG.

+ Parringen /valpene opplyses til interessenter i den rekkefølge de innkommer til valpehenviser.

+ Valpehenviser står som kontaktperson for rasen Shiba Inu hos NKK, og vil i den forbindelse gi generell opplysning om rasen.

Vigdis Schjelderup er forespurt og sagt seg villig til å påta seg denne oppgaven på ovenfornevnte betingelser.

Hun har vært shibaeier i 5 ½ år og har i dag to shibaer på godt og ondt, og har tidligere hatt Labrador retriever.

Forslaget er utarbeidet av Venke Henning i samarbeid med Vigdis Schjelderup.

**INNSENDTE
UTSTILLINGSRESULTATER
SIDEN SIST**

Ekeberg, NDK 11.1.97

BIR - 1BTK

Eier:

2BTK - CERT

Eier:

BIM - 1BHK - CERT

Eier:

Dommer: Guiseppe Alessandra, Italia

FUKUHIME GO BANSHU ASUKASOW

Grete-Sofie Mjærum

MJÆRUMHØGDAS YOSHIDA

Anne Kristin Askeland

MARA-SHIMA ULTIMO

Wilma van der Meer, Belgia

Tromsø, THK 18.1.97

BIR - 1BTK - CERT

Eier:

BIM - 1BHK - CERT

Eier:

Dommer: Øivind Asp, Norge

KUROICHI AV ENERHAUGEN

Paul Walle

KLEIVANES KAKO ZAMFIR

Paul Walle

Kongsberg, NKK 22.2.97

**BIR - 1BHK - CERT -
CACIB**

Eier:

2BHK - Res. CACIB

Eier:

BIM - 1BTK - CACIB

Eier:

Dommer: Boo Lundstrøm, Sverige

MJÆRUMHØGDAS KORONAKA

Grete-Sofie Mjærum

KENJI OGIVARA

Venke & Preben Henning

FUKUHIME GO BANSHU ASUKASOW

Grete-Sofie Mjærum

HVALPER

Ekeberg, 11.1.97 -

Dommer: Guiseppe Alessandra, Italia

BIR

MJÆRUMHØGDAS CANUKI

Eier:

Grete-Sofie Mjærum

CHAMPIONS

NORSK CHAMPION

FUKUHIME GO BANSHU ASUKASOW

Far: Yosaku Go Ainoyama Bokujo

Mor: Sennari Go Banshu Asukasow

Oppdretter: Kitsuta Toshiyuki, Japan

Eier: Grete-Sofie Mjærum

KUROICHI AV ENERHAUGEN

Far: Glendalin Burande

Mor: Erai Aka San av Enerhaugen

Oppdretter: Christen Lang

Eier: Paul Walle

NORSK & SVENSK CHAMPION

MJÆRUMHØGDAS KORONAKA

Far: Kiskas Jack Daniels

Mor: Mauraines Akeria at Rimor

Oppdretter: Grete-Sofie & Eivind Mjærum

Eier: Grete-Sofie Mjærum

Vi gratulerer samtlige vinnere med de flotte plasseringene!

NEI DA, FUYU!
MATSKÅLEN DIN ER IKKE
I OPPVASKMASKINEN...

Foto: Christen Lang